

DOSTĘPIĆ SIĘ (1) *vb pf*

[może DOSTĘPIĆ w konstrukcji *A cum inf*]

o prawdopodobnie jasne (tak w dostąpić).

inf dostępić się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Osiągnąć, uzyskać, doczekać się [czego]: Ktokolwiek má rzecz íprawiedliwą/ bez ítrachu do íadu wálzego rád idzie/ niewątpiącz kończa íe doítępicz rządneho *ForCnR D4v*.

JW